

การออกเสียงคำภาษาอังกฤษผิดพลาดของพนักงานระดับปฏิบัติการ
ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตอมตะนคร จังหวัดชลบุรี
The Errors of Pronunciation in English Words of Staff working
in Amata Nakorn Industrail Estate, Chonburi Province.

วรินทร์ แदनดี

Warinthon Dandee

สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

English for International Communication Department

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

Faculty of Humanities and Social Sciences

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

Rajamangala University of Technology Tawan-ok

บทคัดย่อ

บทความนี้ต้องการอธิบายข้อผิดพลาดการออกเสียงภาษาอังกฤษในระดับคำของพนักงานระดับปฏิบัติการนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี โดยการนำชุดคำศัพท์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 158 คำ มาทดสอบกับพนักงานผู้ซึ่งเป็นอาสาสมัครที่ให้ความร่วมมือในการทดสอบการออกเสียงคำภาษาอังกฤษ จำนวน 90 คน จากโรงงาน 3 แห่ง การออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่ถูกต้องจะนำไปตรวจสอบกับเจ้าของภาษา

ผลการทดสอบแบ่งออกเป็นความผิดพลาดในการออกเสียงระดับคำ ในด้านพยัญชนะ สระ และการลงเสียงเน้นหนัก โดยพบว่าการออกเสียงพยัญชนะมีข้อผิดพลาดมากที่สุด คือการออกเสียงพยัญชนะในตำแหน่งท้ายคำ รองลงมาเป็นข้อผิดพลาดในการลงเสียงเน้นหนัก และข้อผิดพลาดการออกเสียงสระ พบน้อยที่สุด การที่พนักงานออกเสียงพยัญชนะท้ายผิดพลาดมากที่สุดพบในพยัญชนะท้ายที่ไม่มีเสียงเน้นใน

ภาษาไทย จึงส่งผลให้เกิดการออกเสียงเหมือนเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยที่ใกล้เคียงกัน ส่วนข้อผิดพลาดในด้านการลงเสียงเน้นหนัก ส่วนใหญ่เกิดความรู้หลักในการลงเสียงเน้นหนักในภาษาอังกฤษด้านข้อผิดพลาดการออกเสียงสระพบว่ามีการออกเสียงผิดพลาดในเสียงสระที่ไม่มีในภาษาไทย

คำสำคัญ: ข้อผิดพลาด การออกเสียงภาษาอังกฤษ พนักงานภาคอุตสาหกรรม

Abstract

This paper aims to show information about the errors of pronunciation in English words of staff working in Amata Nakorn Industrail Estate, Chonburi province. The 158 vocabulary used in industrial areas were used to ask the industrial employees to pronounce. The 90 volunteers from 3 factories pronounced the set of vocabulary and they were recorded. The pronunciation was corrected by English native speakers. The errors of pronunciation of the industrial employees revealed that the errors they made in the words will be explained in term of consonants vowels and stress. The pronunciation errors of consonants, especially in the final consonant is the highest level. The errors of word stress were the second. The pronunciation errors of vowels were found least. The main cause of making the errors of consonants and vowels pronunciation is that there are not those sounds in Thai. The errors of word stress happened because the industrial employees do not know the rules of English word stress.

Keywords: Error English Pronunciation Industrial employee

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากล (international language) ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการสื่อสารของคนในปัจจุบัน รวมถึงเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าความรู้ ข้อมูลที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ ดังนั้น การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจึงไม่ใช่เป็นเพียงหลักสูตรที่สอนในระบบโรงเรียนเท่านั้นแต่พนักงานในสายอาชีพต่างๆ ยังคงต้องพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง ประเทศไทยมีนโยบายสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ อย่างกว้างขวาง โดยกำหนดให้ภาคตะวันออกเป็นเขตอุตสาหกรรมเขตหนึ่งที่สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะนโยบายการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมข้ามชาติ (International industries) ในพื้นที่จังหวัดดังกล่าว หรือเรียกว่าระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก (East Economic Corridor)

พนักงานในภาคปฏิบัติตั้งแต่ระดับหัวหน้าสายงานในโรงงานอุตสาหกรรมข้ามชาติมีความจำเป็นต้องสื่อสารกับหัวหน้าที่เป็นชาวต่างประเทศ อย่างไรก็ตามพนักงานเหล่านั้นยังต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง โดยเฉพาะทักษะการพูด ผู้เขียนมีโอกาสได้รับเชิญไปสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี พบว่าพนักงานส่วนใหญ่มีปัญหาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษผิดพลาด ดังนั้นผู้เขียนจึงต้องการค้นหาข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในคำศัพท์สำคัญต่อการปฏิบัติงานในสายงานที่ต้องสื่อสารให้ถูกต้องกับพนักงานที่เป็นชาวต่างประเทศ

ผู้เขียนได้ให้พนักงานรวบรวมคำศัพท์ภาษาไทยที่สำคัญในสายงานของตนที่ต้องการจะใช้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษกับหัวหน้างานชาวต่างประเทศ ได้คำศัพท์จำนวน 158 คำ จาก ตัวแทนพนักงาน 40 คน ในโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร นำคำศัพท์ทั้งหมดดังกล่าวมาแปลเป็นภาษาอังกฤษ โดยนำไปทดสอบการออกเสียงคำศัพท์เหล่านั้นกับพนักงานที่เป็นอาสาสมัครจำนวน 90 คน ระดับช่วงอายุ 24 -55 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จากโรงงานสามแห่ง พบว่าพนักงานส่วนใหญ่ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษผิดพลาดในเรื่องเสียงพยัญชนะ สระ และการ

เน้นเสียงหนักเบา ปัญหาดังกล่าวจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารระหว่างพนักงาน
กับหัวหน้างานชาวต่างประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

บทความนี้จึงต้องการจะอธิบายปรากฏการณ์การใช้ภาษาอังกฤษด้านการ
ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับงานช่างอุตสาหกรรมเพื่อจะเป็นองค์ความรู้และนำไปเป็น
แนวทางพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องในกลุ่มพนักงานภาคอุตสาหกรรม
ต่อไป

2. การออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

2.1 การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ระบบเสียงในคำภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 3 ประเภทหลัก คือ เสียงพยัญชนะ
เสียงสระ และเสียงเน้นเสียงหนักเบา ดังต่อไปนี้

1) ระบบเสียงพยัญชนะ (Consonant Phoneme) เสียงพยัญชนะในภาษา
อังกฤษมีทั้งหมด 24 หน่วยเสียง Kenworth (1991) ได้อธิบายหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ
24 หน่วยเสียงโดยแยกตามลักษณะการเกิดเสียงตามฐานกรณ์และสภาวะของเส้นเสียง
ฐานที่เกิดเสียง (Point of articulation) ได้แก่ ริมปาก (bilabial) ฟัน (labio-dental)
ระหว่างฟัน (interdental) ปุ่มเหงือก (alveolar) ปุ่มเหงือก- เพดานแข็ง (alveolar-
palatal) เพดานแข็ง (palatal) เพดานอ่อน (Velar) และเส้นเสียง (glottal) จำแนกเสียง
พยัญชนะตามลักษณะการเกิดเสียง (Manner of articulation) ได้แก่ เสียงกักหรือเสียง
ระเบิด (plosive) เสียงนาสิก (nasal) เสียงเสียดแทรก (fricative) เสียงกึ่งเสียดแทรก
(affricate) เสียงข้างลิ้น (lateral) เสียงสะบัดลิ้น (flap) และเสียงเปิด (approximant)
และเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษยังมีการจำแนกตามสภาวะของเส้นเสียง (phonation)
ได้แก่ เสียงไม่ก้องหรืออโสมะ (voiceless) และ เสียงก้องหรือโสมะ (voiced) นอกจากนี้
หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษยังมีการปรากฏในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำได้
ทั้งแบบพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะควบกล้ำ ดังต่อไปนี้ เสียงพยัญชนะต้นคำหรือ
ต้นพยางค์ (initial consonant) มี 22 หน่วยเสียง ยกเว้นเสียง /ʒ, ʝ/ Rintaraj (2003:
10-11) กล่าวไว้ว่า เสียงพยัญชนะท้ายหรือพยางค์ท้าย (final consonant) มี 21 หน่วย
เสียง ยกเว้น เสียง /w, j, h/ นอกจากนี้แล้วยังมีพยัญชนะเสียงควบกล้ำ ซึ่งปรากฏ

ทั้งตำแหน่งต้นและท้ายพยางค์ มยูเรศ รัตนานิคม (2543) และ Chiang Mai University (n.d.) ได้แบ่งพยัญชนะควบกล้ำในภาษาอังกฤษออกเป็น 2 กลุ่ม พยัญชนะเสียงควบกล้ำในตำแหน่งต้นต้นพยางค์ ได้แก่ ควบกล้ำต้นพยางค์ 2 เสียง เช่น /sp-/ /st-/ และควบกล้ำต้นพยางค์ 3 เสียง เช่น /spr-/ /str-/ และในตำแหน่งท้ายคำ ได้แก่ กล้ำท้ายพยางค์ 2 เสียง เช่น /-mp/ lamp /-lm/ film ควบกล้ำท้าย พยางค์ 3 เสียง เช่น /-mpt/ prompt /-nst/ against และควบกล้ำท้ายพยางค์ 4 เสียง เช่น /-ksθs/ sixths /-lfθs/ twelfth

2.2 ระบบเสียงสระ (Vowel Phoneme) มยูเรศ รัตนานิคม (2543: 140 - 142) ศึกษาเกี่ยวกับเสียงสระในภาษาอังกฤษและภาษาไทย พบว่า เสียงสระในภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีความแตกต่างกัน

ภาษาไทยมีตำแหน่งการเกิดเสียงเดียวกัน แต่มีความแตกต่างกันที่เสียงสั้นและเสียงยาวเท่านั้น ในภาษาอังกฤษเสียงสระเกิดในตำแหน่งต่างกัน และการเกร็งหรือคลายของลิ้นก็ทำให้สระแตกต่างกันอีกด้วย การออกเสียงสระภาษาอังกฤษจึงเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวไทย สระในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ สระเดี่ยว และสระประสม

2.2.1) สระเดี่ยว สระเดี่ยวในภาษาอังกฤษมี 12 หน่วยเสียง จำแนกตามลักษณะต่างๆ ได้ดังนี้

2.2.1.1) จำแนกตามส่วนของลิ้นที่ใช้ในการออกเสียง

- สระหน้า (front vowel) ได้แก่ /i, I, e, æ/
- สระกลาง (central vowel) ได้แก่ /ə, ɜ, ʌ, a/
- สระหลัง (back vowel) ได้แก่ /u, ʊ, ɔ, ɒ/

2.2.1.2) จำแนกตามระดับของลิ้นที่ใช้ในการออกเสียง

- สระสูง (high vowel) ได้แก่ /i, I, u, ʊ/
- สระกลาง (mid vowel) ได้แก่ /e, ɜ, ə, ʌ /
- สระต่ำ (low vowel) ได้แก่ /æ, a, ɔ, ɒ/

2.2.1.3) จำแนกตามรูปริมฝีปาก

- สระปากเหยียด (unrounded vowel) ได้แก่ /i, **I**, e, æ, **3**, **ə**, a, **Λ**/
- สระห่อปาก (rounded vowel) ได้แก่ /u, **U**, **ɔ**, **D**/

2.2.1.4) จำแนกตามความตึงเครียดของกล้ามเนื้อ

- สระเกร็ง (tense) ได้แก่ /i, **3**, **Λ**, u, **ɔ**/
- สระคลาย (lax) ได้แก่ /**I**, e, æ, **ə**, a, **U**,/

2.2.2) สระประสม สระประสมหมายถึง การออกเสียงสระเดี่ยวสองเสียง ต่อเนื่องกัน โดยเลื่อนลิ้นไปยังตำแหน่งที่ต่างกัน สระประสมในภาษาอังกฤษมี 8 หน่วยเสียง /aI/ /ɔI/ /aU/ /əU//eI/ /eə/ /Iə//Uə/

2.3) เสียงเน้นเสียงหนักเบา (Stress) เสียงเน้นเสียงหนักเบาในภาษาอังกฤษ คือการปล่อยกระแสลมจากปอดตกลงพยางค์ใดพยางค์หนึ่งมากกว่าพยางค์อื่นๆ เป็นผลให้พยางค์ดังกล่าวมีความดังเด่นชัดมากกว่าพยางค์อื่นๆ Thuma Bourjan (2003: 4 - 9), มยุเรศ รัตนานิคม (2543: 144 - 145) และ Chiang Mai University (n.d. : 54 - 55) กล่าวว่า การเน้นเสียงหนักเบามี 3 ลักษณะ Primary Stress, Secondary Stress, Weak Stress (Unstressed) การลงเสียงเน้นหนักยังมีการลงเสียงเน้นหนักในคำและในประโยค การลงเสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress) คำภาษาอังกฤษอาจจะประกอบด้วย 1 พยางค์ เช่น toy /tɔ:/ คำ 2 พยางค์ เช่น teacher /'ti:tʃə/ คำ 3 พยางค์ เช่น difficult /'dɪfɪkəlt/ คำ 4 พยางค์ เช่น appreciable /'æprɪəkəbl/ คำ 5 พยางค์ เช่น pronunciation /prənʌnsɪ'eɪʃn/ และอาจมากที่สุดถึง 7 พยางค์ เช่น intelligibility /Inteɪɪdʒə'bɪlɪtɪ/

กฎการลงเสียงเน้นหนัก (Primary stress) ในคำภาษาอังกฤษ ในคำสองพยางค์ โดยทั่วไปมักจะลงเสียงเน้นหนักที่พยางค์แรก เช่น 'clinic 'value 'reckon 'pencil 'desert 'curry ยกเว้นบางคำที่เสียงเน้นหนักอยู่ที่พยางค์สอง เช่น ma'chine re'ply pre'sent per'fect เป็นต้น คำสองพยางค์ที่ทำหน้าที่เป็นทั้งคำนามและกริยาที่มีตัวสะกดเหมือนกัน (disyllabic noun and verb) ถ้าเป็นคำนามเน้นหนักที่สุดที่พยางค์อยู่ที่พยางค์แรก ถ้าเป็นคำกริยาเสียงเน้นหนักอยู่ที่พยางค์ที่สอง เช่น 'record (n)

re'cord (v) คำในภาษาอังกฤษหนึ่งคำต้องได้รับเสียงเน้นหนักที่สุดเพียง 1 พยางค์เท่านั้น ส่วนพยางค์อื่นจะได้รับการเน้นหนักลดหลั่นกันไป

ปรีศันยา จารุสันต์ (2540: 9-16) ศึกษาเรื่อง “การรับรู้และการออกเสียงหนักเบาในคำภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรังสิต” งานวิจัยดังกล่าวได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองพบว่ามีความคิดที่เกี่ยวกับระบบเสียงหนักเบาในภาษาอังกฤษ 3 ทฤษฎีใหญ่ ๆ ได้แก่ แนวคิดการเปรียบเทียบ (Contrastive analysis) แนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error analysis) และแนวคิดอันตรกภาษา (interlanguage study) โดยงานวิจัยของผู้เขียนครั้งนี้จะใช้ แนวคิดการเปรียบเทียบ และแนวคิดวิเคราะห์ข้อผิดพลาด มาใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษของพนักงานภาคอุตสาหกรรม

แนวคิดเรื่องการเปรียบเทียบ กล่าวถึงข้อแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาแม่ โดยวิเคราะห์ความแตกต่างของระบบเสียงนำไปสู่การวิเคราะห์ความแตกต่างในการออกเสียงที่สัมพันธ์กับหน่วยเสียงที่แตกต่างกันของสองภาษา ส่วนแนวคิดเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเชื่อมโยงกับแนวคิดการเปรียบเทียบ เพราะผลของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงนั้นมักจะสัมพันธ์กับระบบเสียงที่แตกต่างกันของสองภาษา

งานศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษผิดพลาดของนักวิชาการไทย ทิพวรรณ จรรยาสุภาพ (2525: อ้างถึงใน กมลเนตร สีวาเมาะ, 2544: 17) ศึกษาสาเหตุของข้อผิดพลาด ดังนี้ (1) ข้อผิดพลาดจากภาวะปนระหว่างภาษา (interlingual) เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ เนื่องจากภาษาแม่และภาษาที่สองอาจจะมีสิ่งๆ เหมือนและแตกต่างกัน ผู้เรียนอาจจะไม่สามารถแยกความแตกต่างนั้นได้ เช่น ความสับสนเนื่องจากเสียงพยัญชนะมีในภาษาอังกฤษแต่ไม่มีในภาษาไทยทำให้ผู้เรียนออกเสียงโดยใช้ภาษาไทยมีลักษณะใกล้เคียงกันแทน ลักษณะเสียงที่ภาษาไทยมีแต่ภาษาอังกฤษไม่มี เช่น การออกเสียงคำหลายพยางค์โดยแยกแต่ละพยางค์ออกจากกันเหมือนเป็นคำหลายพยางค์ด้วยการเพิ่มเสียงพยัญชนะหรือสระขึ้นกลางคำ นอกจากนี้ อาจจะมีการละการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทย เช่นการไม่ออกเสียงพยัญชนะหลังสระประสม (2) ข้อผิดพลาดจากความยากในตัวภาษาเอง (Intralanguage)

ทำให้ผู้เรียนนำไปใช้ไม่ถูกต้องหรือนำไปใช้อย่างไม่สมบูรณ์อาจเกิดความสับสนเรื่องตัวสะกดที่ออกเสียงไม่เหมือนกัน ความยากในการออกเสียงควบกล้ำในภาษาอังกฤษที่มีหลายเสียง ตำแหน่งการลงเสียงเน้นหนักในคำภาษาอังกฤษที่ไม่มีหลักตายตัว กมลเนตร ลีวาเมาะ (2544) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียงพยัญชนะกักท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า มีการแปรเสียง เช่น การแทนเสียงพยัญชนะกักท้ายคำด้วยเสียงอุปไม่ก้องที่มีฐานเกิดเดียวกัน มีการเปลี่ยนเสียง เช่น การแทนเสียงพยัญชนะกักท้ายคำด้วยเสียงที่มีฐานเกิดของเสียง และลักษณะการเปล่งเสียงที่ต่างไป การเพิ่มเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะตำแหน่งท้ายคำเป็นสองเสียง ยกตัวอย่างเช่น knit /nɪt/ ออกเสียงเป็น /kanɪt/ การตัดเสียง ได้แก่ การไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาของ รัชณี มโนอิม (2542) ศึกษาเรื่องการออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าการออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำสองเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษมีรูปแปร 5 ประเภท ได้แก่ ออกเสียงถูกต้องทั้งสองเสียง ตัดเสียงควบกล้ำออกหนึ่งเสียง เปลี่ยนเสียงควบกล้ำหนึ่งเสียงหรือสองเสียง ตัดเสียงควบกล้ำออกหนึ่งเสียงพร้อมกับเปลี่ยนเสียงที่เหลือ และเพิ่มเสียง

นอกจากนี้แล้วงานศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษผิดพลาดของนักวิชาการในต่างประเทศในการออกเสียงภาษาอังกฤษ พบว่าข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นคล้ายกับผู้เรียนที่เป็นคนไทย ได้แก่งานของ Elsa I. Hjollum และ Inger M. Mess (2012) ศึกษาการออกเสียงของผู้เรียนภาษาอังกฤษที่อาศัยที่เกาะฟาโรพบว่าผู้เรียนมีการการใช้เสียงพยัญชนะที่มีในภาษาตนเองที่มีเสียงใกล้เคียง แทนเสียงภาษาอังกฤษ เช่น เสียง /θ / ในภาษาอังกฤษ ใช้เสียง /t/ แทน เป็นต้น การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาในชูดาน ของ Elkhair Muhammad Idriss Hassan (2014) พบว่า ปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะและสระเกิดจากระบบเสียงภาษาอารบิคและภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกัน การประสมคำแตกต่างกัน ใช้สระเสียงสั้นเสียงยาวสลับกัน และมีการแทนเสียงพยัญชนะที่มีเสียงใกล้เคียงภาษาแม่ เช่นเดียวกันกับการศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนมาเลเซียที่ใช้ภาษามาเลเซียเป็นภาษาแม่ พยัญชนะและสระที่เป็นปัญหาในการออกเสียงเกิดจากเสียงพยัญชนะและสระนั้นไม่มีในภาษา

มาเล เช่น ออกเสียงสระสั้น ยาว และสระประสมผิด และออกเสียงพยัญชนะกัก
เสียดแทรก และกึ่งเสียดแทรกผิด (Shak, P., Chang, S.L.& Stephen, J. 2016)

อย่างไรก็ตาม งานส่วนใหญ่ศึกษาในประเทศจะมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็น
นักเรียนและนักศึกษาในหลักสูตรเป็นหลัก อย่างไรก็ตามงานศึกษาด้านข้อบกพร่อง
เรื่องการออกเสียงภาษาอังกฤษศึกษาพนักงานที่เป็นพนักงานภาคอุตสาหกรรมยังมีอยู่
อย่างจำกัด อย่างไรก็ตามการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องในกลุ่ม
พนักงานโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรม ซึ่งจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติ
มากขึ้น จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็น เพราะการเข้าใจความผิดพลาดในการ
ออกเสียง จะนำไปสู่การหาแนวทางและวิธีการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ
ให้สอดคล้องกับบริบทในการใช้ที่เกิดขึ้นจริงซึ่งจะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ
เพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่อผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การปฏิบัติงาน

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลการออกเสียงพยัญชนะ สระ และการลงเสียงเน้นหนัก
ของพนักงานระดับปฏิบัติการนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำนวน 90 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการออกเสียงคือชุดคำศัพท์ที่ใช้ในงานภาค
อุตสาหกรรมทั้งหมด 7 หมวด จำนวน 158 คำ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมการออกเสียงจาก
วจนลีลาการออกเสียงรายการชุดคำศัพท์ทั้งหมด และผู้วิจัยใช้เครื่องบันทึกเสียงขณะที่
กลุ่มตัวอย่างออกเสียงพร้อมบันทึกลงในแบบฟอร์มบันทึกการออกเสียง จากนั้น
นำข้อมูลเสียงมาวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะ สระและการลงเสียงเน้นหนัก
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากคุณวุฒิ 3 คน ระดับศษฎี
บัณฑิต 2 คนในสาขาที่เกี่ยวข้องและเจ้าของภาษา 1 คน เพื่อความถูกต้องและ
เหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาสาระและประเด็นที่สำคัญต่อการวิจัย วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น
ของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและนำไปปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
เมื่อเก็บข้อมูลแล้วได้นำไปวิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกการวิเคราะห์เสียงพยัญชนะ สระ และการลงเสียงเน้นหนักของพนักงานระดับปฏิบัติการนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี โดยวิเคราะห์เสียงพยัญชนะโดยจำแนกออกเป็นเสียงพยัญชนะต้น และพยัญชนะท้าย เสียงสระจำแนกเป็นเสียงสระเดี่ยวและเสียงสระประสม การลงเสียงเน้นหนักของคำสองพยางค์ คำสามพยางค์และคำมากกว่าสามพยางค์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลมีการแสดงผลการวิเคราะห์ดังนี้

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในงานช่างอุตสาหกรรมจำนวน 158 คำต่อไปนี้คัดเลือกจากคำศัพท์ 262 คำ (ที่ไม่นับคำศัพท์ซ้ำและไม่ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ) ที่ได้มาจากตัวแทนพนักงานจากโรงงานสามแห่ง นำมาใช้เป็นข้อมูลในการทดสอบ แบ่งเป็น 7 หมวด โดยจัดแบ่งหมวดตามลักษณะงานช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ หมวดเครื่องมืออุปกรณ์ หมวดความปลอดภัย หมวดโลหะและวัสดุดิบ หมวดเคมี หมวดกลศาสตร์ หมวดไฟฟ้า และหมวดคำศัพท์ทั่วไป ดังนี้

1. หมวดเครื่องมืออุปกรณ์ จำนวน 24 คำ

คำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มนี้จะเป็นหมวดเครื่องมือทั่วไปที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งพนักงานส่วนใหญ่จะใช้คำศัพท์เหล่านี้ร่วมกันได้แก่

blade	bolt	brush	bucket	chisel
crowbar	drill	file	hacksaw	hose
hammer	ingot	knife	ladder	spring
nail	nut	rope	scissors	screwdriver
spare	tweezers	wrench	wire	

คำศัพท์ทั้ง 24 คำข้างต้น เป็นหมวดที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือที่ใช้โดยทั่วไป เช่น nut (น็อต) nail (ตะปู) knife (มีด) คำเหล่านี้เป็นคำที่พนักงานใช้ในการทำงานในโรงงานและมักจะออกเสียงผิด จึงส่งผลให้ผู้รับสารซึ่งเป็นชาวต่างประเทศไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิด อย่างไรก็ตามคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

บางคำที่ใช้ในภาษาไทยปัจจุบัน เช่น nut พนักงานส่วนใหญ่ออกเสียงคำนี้ว่า ‘นัต’ โดยที่ไม่รู้ว่าคำนี้หมายถึง น็อต ที่ใช้กับศัพท์โดยทั่วไป

2. หมวดความปลอดภัย จำนวน 32 คำ

คำศัพท์เกี่ยวกับความปลอดภัยเป็นคำศัพท์ที่โรงงานทุกโรงงานต้องมีการใช้คำศัพท์ต่อไปนี้อย่างน้อยเพื่อให้พนักงานตระหนักในความปลอดภัย และบางแห่งมีคำภาษาไทยกำกับ และบางแห่งก็เพียงคำภาษาอังกฤษ ได้แก่

absent	accident	aid	authorize	belt
caution	contractor	damage	danger	evacuation
fatal	fire	flashpoint	frequency	helmet
hot	incident	injury	lifeline	likelihood
lost	nearmiss	patrol	permit	personal
places	rate	safety	severity	shoes
survey	warning			

คำศัพท์เหล่านี้มักจะปรากฏทั้งการพูดและการเขียน ในงานด้านความปลอดภัยของแต่ละฝ่าย ดังนั้น การออกเสียงที่ถูกต้องของคำศัพท์เหล่านี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ

3. หมวดโลหะและวัสดุดิบ

คำศัพท์หมวดโลหะและวัสดุดิบ จำนวน 13 คำ ต่อไปนี้เป็นคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะในโรงงานบางแห่ง ที่มีการผลิตสินค้าที่แตกต่างกัน ได้แก่

aluminum	elastic	hardness	iron	jell
material	plastic	plate	polyester	rubber
soft	steel	strength		

คำศัพท์ข้างต้นนำมาจากโรงงานผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ โรงงานผลิตเครื่องครัว และโรงงานผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งโรงงานเหล่านี้มีจำนวนมากในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมอมตะนคร

4. หมวดเคมี

คำศัพท์ในหมวดเคมี มีจำนวน 32 คำ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะในฝ่ายผลิต
ของโรงงานอุตสาหกรรมทั่วไป ได้แก่

absorb	absorbent	acid	acute	alkaline
appearance	base	born	colour	combustible
compound	corrosion	corrosive	dispose	distillation
explosion	evaporation	flammable	fuel	gas
hazard	ignition	irritation	mixture	oxidizer
precaution	pressure	release	solution	toxic
toxicity	vapor			

คำศัพท์เหล่านี้เป็นคำศัพท์พื้นฐานที่อยู่ในขั้นตอนของการผลิตสินค้าประเภท
ต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการผสมสารเคมีต่าง ๆ

5. หมวดกลศาสตร์

คำศัพท์หมวดกลศาสตร์ มีจำนวน 13 คำ มักจะเป็นคำศัพท์ที่ในกลุ่มเครื่องมือ
จักรกลในฝ่ายผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่

balance	distance	dynamic	gravity	manual
measure	pressurize	pull	rolling	space
speed	spring	velocity		

คำศัพท์เหล่านี้ในโรงงานส่วนใหญ่ที่มีเครื่องจักรกลหนักจะต้องใช้คำศัพท์
เหล่านี้

6. หมวดไฟฟ้า

คำศัพท์หมวดไฟฟ้า มีจำนวน 17 คำ เป็นคำศัพท์ที่ปรากฏทั่วไปในโรงงาน
อุตสาหกรรมที่สัมพันธ์กับงานไฟฟ้า ได้แก่

ballast	breaker	circuit	conductor	cutout
energy	failure	generator	ground	horsepower
lamp	power	transformer	resistance	switch
watt	wire			

7. หมวดคำศัพท์ทั่วไป

คำศัพท์หมวดทั่วไป มีจำนวน 27 คำ คำศัพท์เหล่านี้เป็นคำศัพท์ที่ใช้ใน
ส่วนงานของสำนักงานแลแผนกต่าง ๆ โดยเฉพาะในฝ่ายบุคคล ได้แก่

assembly	colleague	consumption	control	cost
defect	device	factor	industrial	label
labour	loading	maintenance	manufacturing	noticeboard
order	output	packaging	plan	potential
process	product	project	purchase	quality
tester	warehouse			

คำศัพท์เหล่านี้พนักงานทั่วไปของทุกฝ่ายจะเข้าใจความหมายของคำศัพท์
เพราะเป็นคำศัพท์ที่สัมพันธ์กับการเข้าทำงานในบริษัททุกแห่งและสัมพันธ์กับสวัสดิการ
พนักงาน

4.1 ข้อผิดพลาดการออกเสียงพยัญชนะ

ข้อผิดพลาดของการออกเสียงพยัญชนะในคำศัพท์อุตสาหกรรมแบ่งออก
เป็นการ 2 กลุ่ม พยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย ดังต่อไปนี้

4.1.1 พยัญชนะต้น

ข้อผิดพลาดของการออกเสียงพยัญชนะต้นในคำศัพท์ที่ใช้ในงานอุตสาหกรรม
มีสองลักษณะคือพยัญชนะต้นเสียงเดี่ยวและพยัญชนะต้นเสียงควบกล้ำ ข้อผิดพลาด
ของการออกเสียงพยัญชนะต้นเสียงเดี่ยวพบว่าพยัญชนะต้นเสียงเดี่ยวในภาษาอังกฤษ
หนึ่งรูป เช่น g สามารถออกเสียงเป็น /g/ / dʒ / หรือออกเสียงได้มากกว่าหนึ่งเสียง
ซึ่งพนักงานส่วนใหญ่นอกจากจะออกเสียง g ผิด เนื่องจากไม่มีในภาษาไทย และ
ยังออกเสียงผิดไปจากเสียงที่แท้จริง ผลการทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของพนักงานออกเสียงผิดพลาดแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ การออกเสียงผิดพลาด
เนื่องจากเทียบเคียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทย การออกเสียงผิดพลาด
เนื่องจากการลดเสียงพยัญชนะที่มีในเสียงควบกล้ำ และการออกเสียงผิดพลาดเนื่องจาก
การเพิ่มเสียงสระในพยัญชนะที่มีในเสียงควบกล้ำ

การออกเสียงผิดพลาดเนื่องจากเทียบเคียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทย พบในคำศัพท์ต่อไปนี้

คำศัพท์	เสียงในภาษาอังกฤษ	การออกเสียงของพนักงาน
chisel “สิ่ว”	/tʃ/	/c ^h /
file “ตะไบ”	/f/	/f/
rubber “ยาง”	/r/	/r/
fatigue “แตก เปรอะบาง”	/f/	/f/
shift “กะทำงาน”	/ʃ/	/b/
vocation “วันหยุดพักผ่อน”	/v/	/w/

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นของรูป ch-, sh-, f-, r-, v- เหล่านี้ไม่มีในหน่วยเสียงภาษาไทย ดังนั้นพนักงานจึงออกเสียงพยัญชนะรูปดังกล่าวโดยเทียบเคียงเสียงที่คล้ายคลึงในภาษาไทย ได้แก่ ch-, sh- เป็น /ช/, f- เป็น /ฟ/, r- เป็น /ร/ และ v- เป็น /ว/

ข้อผิดพลาดการออกเสียงพยัญชนะต้นเสียงควบกล้ำพบว่าพนักงานออกเสียงผิดพลาด 3 ลักษณะ การออกเสียงผิดพลาดเนื่องจากเทียบเคียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทย การลดเสียงพยัญชนะที่มีในเสียงควบกล้ำ และการเพิ่มเสียงสระเข้ามาในเสียงพยัญชนะต้นของตัวควบกล้ำ

การออกเสียงผิดพลาดเนื่องจากเทียบเคียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทย พบในคำศัพท์ต่อไปนี้

คำศัพท์	เสียงในภาษาอังกฤษ	การออกเสียงของพนักงาน
wrench “ประแจ”	/r/	/w/
velocity “ความเร็ว”	/v/	/w/

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบกล้ำของรูป wr- ไม่มีในหน่วยเสียงภาษาไทยและตัวอักษร “w” เป็นอักษรที่ไม่ออกเสียง ดังนั้นพนักงานจึงออกเสียงพยัญชนะรูปดังกล่าวโดยเทียบเคียงเสียงที่คล้ายคลึงในภาษาไทย ได้แก่ w เป็น /ว/ และไม่ออกเสียง /r / คิดเป็นร้อยละ 23.56

การออกเสียงผิดพลาดเนื่องจากการลดเสียงพยัญชนะที่มีในเสียงควบกล้ำ พบในคำศัพท์ต่อไปนี้

คำศัพท์	เสียงในภาษาอังกฤษ	การออกเสียงของพนักงาน
<u>blade</u> “ใบมีด”	/ bl- /	/b/
<u>brush</u> “แปรง”	/ br-/	/b/
<u>crowbar</u> “ตะแคง”	/kr-/	/k ^h /

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นของรูป bl-, br- เหล่านี้จะมีการลดเสียงพยัญชนะที่มีในเสียงควบกล้ำ ดังนั้นพนักงานจึงออกเสียงพยัญชนะรูปดังกล่าวโดยการไม่ออกเสียงควบกล้ำดังต่อไปนี้ bl- เป็น /b/, br- เป็น /b/ cr- เป็น /k/ คิดเป็นร้อยละ 11.26

การออกเสียงผิดพลาดเนื่องจากการเพิ่มเสียงสระในพยัญชนะที่มีในเสียงควบกล้ำ พบในคำศัพท์ต่อไปนี้

คำศัพท์	เสียงในภาษาอังกฤษ	การออกเสียงของพนักงาน
<u>screwdriver</u> “ไขควง”	/ skr- /	/sa?-, ku:/
<u>scissors</u> “กรรไกร”	/ s-/	/sa?-, k ^h i/

หน่วยเสียงพยัญชนะต้นของรูป scr-, sc- เหล่านี้จะมีการเพิ่มเสียงพยัญชนะที่มีในเสียงควบกล้ำ ดังนั้นพนักงานจึงออกเสียงพยัญชนะรูปดังกล่าวโดยการเพิ่มเสียงควบกล้ำดังต่อไปนี้ scr- เป็น /sa, g-/ , sc- เป็น /sa, k-/ คิดเป็นร้อยละ 3.80

4.1.2 พยัญชนะท้าย

ข้อผิดพลาดของการออกเสียงพยัญชนะท้ายในคำศัพท์ที่ใช้ในงานอุตสาหกรรม มีสองลักษณะคือ พยัญชนะท้ายที่ลงท้ายด้วยหนึ่งเสียงและพยัญชนะท้ายที่ลงท้ายด้วยหลายเสียง ผลการทดสอบการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของพนักงานพบข้อผิดพลาดของการออกเสียงผิดพลาดแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ การออกเสียงผิดพลาดเนื่องจากเทียบเคียงหน่วยเสียงพยัญชนะต้นในภาษาไทย และ การออกเสียงผิดพลาดเนื่องจากไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายตามหลักการออกเสียงของภาษาอังกฤษ

พยัญชนะท้ายที่ลงท้ายด้วยหนึ่งเสียงในคำที่มีการออกเสียงเทียบเคียงเสียงในภาษาไทย พบในคำศัพท์ต่อไปนี้

คำศัพท์	เสียงในภาษาอังกฤษ	การออกเสียงของพนักงาน
control “ควบคุม”	/-l/	/n/
hose “สายยาง”	/-z/	/d/
brush “แปรง”	/-ʃ/	/d/
output “ผลิต”	/-t/	/d/

หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /-l/, /-z/, /-ʃ/ และ /-t/ ไม่มีในหน่วยเสียงภาษาไทย ดังนั้นพนักงานจึงออกเสียงพยัญชนะท้ายดังกล่าวโดยเทียบเคียงเสียงที่คล้ายคลึงในภาษาไทย ได้แก่ /-l/ เป็น /น/ และ /-z/, /-ʃ/ และ /-t/ ออกเสียงเป็น / d /

พยัญชนะท้ายที่ลงท้ายด้วยหลายเสียงในคำที่มีการออกเสียงเทียบเคียงเสียงในภาษาไทย พบในคำศัพท์ต่อไปนี้

คำศัพท์	เสียงในภาษาอังกฤษ	การออกเสียงของพนักงาน
shift “กะทำงาน”	/-ft/	/b/
product “ผลิตภัณฑ์”	/-kt/	/k/
ballast “อุปกรณ์ถ่วงกระแสไฟฟ้า”	/-st/	/d/
mold “แม่พิมพ์”	/-ld/	/n/

หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่ลงท้ายด้วยหลายเสียง ดังเช่นในตัวอย่าง /-ft/ /-kt/ /-st/ และ /-ld/ ไม่มีในหน่วยเสียงภาษาไทย ดังนั้นพนักงานจึงออกเสียงพยัญชนะท้ายดังกล่าวโดยเทียบเคียงเสียงที่คล้ายคลึงในภาษาไทย ได้แก่ /-ft/ ออกเสียงเป็น / b / /-kt/ ออกเสียงเป็น / ก / /-st/ ออกเสียงเป็น / d / และ /-ld/ ออกเสียงเป็น / d / คิดเป็นร้อยละ 27.74

พยัญชนะท้ายที่ไม่ออกเสียงตามหลักการออกเสียงของภาษาอังกฤษ พบในคำศัพท์ต่อไปนี้

คำศัพท์	เสียงในภาษาอังกฤษ	การออกเสียงของพนักงาน
scissors “แปรง”	/-z/	⊖
device “อุปกรณ์”	/-s/	⊖
acute “รุนแรง”	/-t/	⊖

หน่วยเสียงพยัญชนะทำที่ไม่ออกเสียงตามหลักการออกเสียงของภาษาอังกฤษดังในตัวอย่าง ไม่ออกเสียงพยัญชนะทำยคิดเป็นร้อยละ 46.02

4.2 ข้อผิดพลาดการออกเสียงสระ

ข้อผิดพลาดของการออกเสียงสระในคำศัพท์ที่ใช้ในงานอุตสาหกรรมมีสองลักษณะที่พบคือการออกเสียงสระเสียงสั้นเป็นสระเสียงยาวและการออกเสียงสระประสมเป็นสระเสียงเดียว

การออกเสียงสระเสียงสั้นแต่ออกเป็นเสียงยาว พบในคำศัพท์ดังต่อไปนี้

คำศัพท์	เสียงในภาษาอังกฤษ	การออกเสียงของพนักงาน
chisel “สิ่ว”	/ə/	/3:/
ladder “บันได”	/ə/	/3:/
vapor “ทำให้เป็นไอน้ำ”	/ə/	/3:/

หน่วยเสียงสระเสียงสั้นและออกเป็นเสียงยาวส่วนใหญ่พบว่าเกิดขึ้นที่เสียง shawa sound /ə/ ซึ่งเป็นเสียงสระที่ไม่มีในเสียงสระภาษาไทยดังนั้นพนักงานจึงเทียบเสียงกับเสียงสระภาษาไทยโดยออกเสียงให้ยาวขึ้นจากเสียง /ə/ เป็นเสียง /3:/ คิดเป็นร้อยละ 23.15

เสียงสระประสมจะออกเป็นเสียงสระเสียงเดียว พบในคำศัพท์ดังต่อไปนี้

คำศัพท์	เสียงในภาษาอังกฤษ	การออกเสียงของพนักงาน
maintenance	/eI/	/e:/
ground	/aU/	/a/
survey	/eI/	/eI/

หน่วยเสียงสระประสมออกเสียงเป็นสระเสียงเดียวพบว่าพนักงานจะออกเสียงสระแรกแต่จะไม่เลื่อนเสียงไปสระที่สอง เช่น คำว่า survey เสียงสระในพยางค์ท้ายออกเป็นสระประสม /eI/ ตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ แต่ออกเป็น เสียง /e:/ โดยไม่มีเสียง /I/ คิดเป็นร้อยละ 27.96

นอกจากนี้ยังพบว่าเสียงสระที่เป็นปัญหาในการออกเสียงคือ /ə/, /ɒ/, /ɑ/, /ɒI/, /ʊə/ เนื่องจากเสียงสระดังกล่าวไม่มีในระบบเสียงสระในภาษาไทย พนักงานในภาคอุตสาหกรรมนี้จึงพยายามใช้เสียงสระในภาษาไทยที่ใกล้เคียงกันมาออกเสียง

แทนสระเหล่านี้ ซึ่งเป็นอิทธิพลจากการแทรกแซงภาษาแม่และทำให้กระบวนการในการออกเสียงง่ายขึ้น

4.3 ข้อผิดพลาดการลงเสียงเน้นหนัก

ในการลงเสียงเน้นหนักในคำนั้น สำหรับคำพยางค์เดียวเสียงจะเน้นหนักในคำนั้นๆ โดยปกติ แต่คำที่มีสองพยางค์ และคำหลายพยางค์นั้นจะมีการลงเสียงเน้นหนักแตกต่างกันไป ดังนั้นข้อผิดพลาดในการลงเสียงเน้นหนักจึงมีในคำสองพยางค์และคำที่มากกว่าสองพยางค์ขึ้นไป โดยที่คำในตัวอย่างต่อไปนี้ กำหนดให้คำที่เป็นตัวหนาจะเป็นคำที่ลงเสียงเน้นหนักถูกต้องในภาษาอังกฤษ และคำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำที่พนักงานออกเสียงเน้นหนัก

การลงเสียงเน้นหนักในคำสองพยางค์ในภาษาอังกฤษโดยส่วนใหญ่จะลงเสียงเน้นหนักที่เสียงแรก แต่มีข้อยกเว้นเรื่องเงื่อนไขทางไวยากรณ์ในเรื่องชนิดของคำที่ทำให้การลงเสียงเน้นหนักในคำสองพยางค์ไม่เป็นไปตามกฎ การออกเสียงเน้นหนักของคำสองพยางค์ของพนักงานพบว่า ร้อยละ 18.62 จะออกเสียงเน้นหนักทั้งสองคำ ยกตัวอย่างเช่น crowbar project และ label

การลงเสียงเน้นหนักในคำสามพยางค์ ส่วนใหญ่คำที่มากกว่าสองพยางค์ในภาษาอังกฤษจะเกิดจากการเติมปัจจัยเข้าไป แต่การลงเสียงเน้นหนักยังคงเน้นหนักในตำแหน่งพยางค์เดิมก่อนที่จะเติมปัจจัย เช่น potent เน้นเสียงหนักที่พยางค์ที่สองเมื่อเพิ่มปัจจัย -ial เข้าไปเป็น potential การลงเสียงเน้นหนักยังคงเป็นพยางค์เดิมเมื่อทำการศึกษการลงเสียงเน้นหนักในคำที่มีพยางค์มากกว่าสองพยางค์พบว่าพนักงานลงเสียงเน้นหนักในพยางค์ท้ายดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้ maintenance industrial และ assembly ร้อยละ 11.47 ลงเสียงเน้นหนักพยางค์ที่สองร้อยละ 1.99 และลงเสียงเน้นหนักพยางค์แรก ร้อยละ 0.92

5. สรุป

ข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษของพนักงานและเจ้าหน้าที่ในโรงงาน เขตอุตสาหกรรมอมตะนครพบข้อผิดพลาดในการออกเสียง สระ และการลงเสียงเน้นหนักในคำ ข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย พนักงานจะออกเสียงพยัญชนะที่ไม่มีเสียงในภาษาไทยผิดเช่น เสียง /θ/, /ð/, /v/, /r/, /z/, /ʃ/, /ʒ/, /ʒ/ เสียงเหล่านี้จะทำให้เสียงที่มีในภาษาไทยแทนดังนี้

/θ/	แทนด้วยเสียงภาษาไทย คือ /t ^h /
/ʃ/, /ʒ/, /ʒ/dʒ/	แทนด้วยเสียงภาษาไทย คือ /d/
/v/	แทนด้วยเสียงภาษาไทย คือ /w/
/z/	แทนด้วยเสียงภาษาไทย คือ /s/

นอกจากนี้แล้วเสียงที่มีความใกล้เคียงกับภาษาไทยเช่น /r/ และ /l/ ผู้ออกเสียงจะใช้เสียงในภาษาไทยแทนคือ ร และ ล ซึ่งการใช้เสียงที่มีในระบบภาษาไทยที่ใกล้เคียงที่ใกล้เคียงแทนเสียงในภาษาอังกฤษเรียกว่า อิทธิพลจากการแทรกแซงของภาษาแม่ (L1 interference) ออกเสียงพยัญชนะดังกล่าวนี้เป็นข้อผิดพลาดที่พบทั้งในพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย

ในภาษาอังกฤษมีการแยกเสียงออกตามการสั่นของเส้นเสียง ซึ่งไม่มีในระเสียงภาษาไทย จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าพนักงานภาคอุตสาหกรรมจะทำการแทนที่เสียง กล่าวคือ จะแทนที่เสียงโฆษะ (Voiced) ด้วยเสียงอโฆษะ (Voiceless) เช่น leave จะออกเสียง /f/ แทนเสียง /v/ ในเสียงควบกล้ำที่เป็นเสียงทาบหน้าและเสียงทาบหลังพนักงานส่วนใหญ่จะถูกลดเสียง เช่น /spr-/ ลดเสียงเป็น /sp-/ ในเสียงดังกล่าวนี้ยังมีการเพิ่มสระ /a/ เข้ามาในเสียง /s/ เป็นเสียง /sa-/ เสียงสระมีการใช้เสียงที่มีในระบบภาษาไทยที่ใกล้เคียงที่ใกล้เคียงแทนเสียงในภาษาอังกฤษเช่นเดียวกันกับเสียงพยัญชนะ

นอกจากนี้แล้วทฤษฎีการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต่าง (contrastive analysis) ได้กล่าวไว้ว่าในการเรียนภาษาที่สอง ถ้าภาษาที่เรียนมีความแตกต่างจากภาษาแม่ (mother tongue) ผู้เรียนจะนำความเคยชินในระบบเสียงของภาษาแม่ไปใช้ในภาษาเป้าหมาย (James, 1980) ขบวนการดังกล่าวนี้เพื่อทำให้กระบวนการ

การออกเสียงง่ายขึ้น (simplification process) จากกระบวนการดังกล่าวทำให้พนักงานในภาคอุตสาหกรรมออกเสียงภาษาอังกฤษผิดพลาด

อภิปรายผล

ความสอดคล้องเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษผิดพลาด เสียงสระในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ลักษณะของการเกิดเสียงสระมีความแตกต่างกัน สระในภาษาไทยมีตำแหน่งการเกิดเสียงเดียวกันแต่แตกต่างกันที่เป็นสระเสียงสั้นและยาว ส่วนเสียงสระในภาษาอังกฤษนั้นนอกจากเสียงสระเกิดในตำแหน่งต่างกันแล้วยังแตกต่างกันที่การเกร็งและการคลายของลิ้น เนื่องจากลักษณะการเกิดเสียงสระที่แตกต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มยุเรศ รัตนานิคม (2543: 140 - 142) พบว่าลักษณะความแตกต่างดังกล่าวจึงเป็นปัญหากับคนไทย ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาออกเสียงของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครที่ออกเสียงสระภาษาอังกฤษให้สั้นหรือยาวเหมือนภาษาแม่

ความสอดคล้องกับงานที่ศึกษามาก่อนในเรื่องการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษผิดพลาด พบความผิดพลาดในการออกเสียงผิดพลาดในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เสียงที่มีความใกล้เคียงกับภาษาไทยเช่น /r/ และ /l/ ผู้ออกเสียงจะใช้เสียงในภาษาไทยแทนคือ ร และ ล ซึ่งการใช้เสียงที่มีในระบบภาษาไทยที่ในเสียงที่ใกล้เคียงแทนเสียงในภาษาอังกฤษเรียกว่า อิทธิพลจากการแทรกแซงของภาษาแม่ (l1 interference) ออกเสียงพยัญชนะดังกล่าวนี้เป็นข้อผิดพลาดที่พบทั้งในพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย นอกจากนี้แล้วเสียงที่เป็นโฆษะในภาษาอังกฤษซึ่งไม่มีในภาษาไทยเมื่อออกเสียงเสียงโฆษะแทน ในเสียงควบกล้ำที่เป็นเสียงทาบหน้าและเสียงทาบหลัง พนักงานส่วนใหญ่จะถูกลดเสียง ข้อมูลดังกล่าวจะพบเช่นเดียวกันในงานของ กมลเนตร ลีวาเมาะ (2544) กมลเนตร เขียดเกิด (2552) ปรศนียา จารุสันต์ (2540) ลักษณะวีย์ ศุภรัตน์เศรณี (2554) และ ศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์ (2558) ส่วนที่พบเพิ่มเติมในการออกเสียงควบกล้ำที่เป็นเสียงทาบหน้าของพนักงานภาคอุตสาหกรรมเขตอุตสาหกรรมอมตะนครคือมีการเพิ่มสระ /a/ เข้ามาในเสียง /s/ เป็นเสียง /sa- เช่น spring /saprɪŋ/ จากข้อมูลความรู้ภาษาอังกฤษที่พบโดยรวมของพนักงานภาคอุตสาหกรรมเขต

อุตสาหกรรมมอตะนครอยู่ในระดับพอใช้แต่ควรมีการพัฒนาด้านการออกเสียงร่วมกับการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มศักยภาพในการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดเช่นการจัดอบรมการออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารในการทำงาน รวมทั้งเป็นเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่ผู้ใช้ภาษา นอกจากนี้ จากข้อมูลข้อผิดพลาดในการออกเสียงคำภาษาอังกฤษพบว่า ข้อผิดพลาดในพยางค์ สระและการเน้นเสียงหนักเบาในคำพบในระดับมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย และข้อผิดพลาดนี้ยังคงมีอยู่ระดับการทำงานในองค์กรต่าง ข้อมูลดังกล่าวนี้จึงเป็นสิ่งที่ควรตระหนักในการวางแผนการศึกษา รวมทั้งการเรียนการสอนในปัจจุบัน และในอนาคตว่าควรมีแนวทาง และการปฏิบัติอย่างไรที่จะทำให้การออกเสียงในระดับคำของผู้เรียนให้ถูกต้อง และควรการศึกษาประเด็นที่เชื่อมโยงการออกเสียงภาษาอังกฤษระดับคำถึงจะดับประโยคเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กมลเนตร ลีวาเมาะ. 2544. การศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียงพยางค์ท้ายคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีภูมิหลังทางภาษาต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กมลเนตร เอียดเกิด. 2552. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงพยางค์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. รายงานการวิจัยทุนสนับสนุนวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2552
- ทิพย์วรรณ จรรยาสุภาพ. 2525. การวิเคราะห์การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปรีศนียา จารุสันต์. 2540. **การรับรู้และการออกเสียงหนักเบาในคำภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรังสิต**. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มยุเรศ รัตนาณิคม (2543). **สัทศาสตร์กับการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ**. *คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร*.
- รัชณี มโนอิม. 2542. **การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ลักษณะารีย์ ศุภรัตน์เศรณี. 2554. **การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่เรียนแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริรัตน์ ชูพันธ์ อรรถพลพิพัฒน์. (2558). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่มีประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษต่างกัน. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี**, 7(1), 25-52.
- Bourjan, Thuma. (2003). *Central Thai Phonology*. Retrieved 7 May 2008 from website:[http:// www.thai-language.com/resources/slayden-thai-phonology.pdf](http://www.thai-language.com/resources/slayden-thai-phonology.pdf)
- Chiang Mai University. n.d. **English 001230: Introduction To Language**. English Department: Faculty of Humanities.
- Hassan, E.M.I. (2014). **Pronunciation Problems: A Case Study of English Language Students at Sudan University of Science and Technology**. *English Language and Literature Studies*. 4, 1-14. Retrieved 2 January 2018 from website: <https://pdfs.semanticscholar.org/c23e/60a601e5db8a46deb668f6d92f2e5a4e2ffe.pdf>

Hjølum, Í. E & Mees I, M. (2012). Error analysis of the pronunciation of English-consonants. *Moderna språk* .106, 75-84. Retrieved 2 January 2018 website: <http://ojs.uib.no/ojs/index.php/modernasprak/article/view/1574/1378>

James, Carl. 1980. **Contrastive Analysis**. London: Longmans.

Kenworthy, J. (1991). **Language in Action: An Introduction to Modern Linguistics**. Longman. New York.

Rintaraj, Dutchanee. (2003). **English Pronunciation Problems for Students in a Phu-Thai Speaking Community**. Mahasarakham University.

Shak. P., Chang, S.L. & Stephen, J. (2016). **Pronunciation Problems: A Case Study on English Pronunciation**. *International Journal o Language Education and Applied Linguistics (IJLEAL)* 4, 25-35.